

- 2) Artykuł 14 ust. 1 dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywy o handlu elektronicznym) należy interpretować w ten sposób, że działalność operatora platformy do udostępniania filmów lub platformy do przechowywania i udostępniania plików jest objęta zakresem stosowania tego przepisu, pod warunkiem że operator ten nie odgrywa aktywnej roli, dzięki której ma informacje o treściach zamieszczonych na jego platformie i może je kontrolować.

Artykuł 14 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2000/31 należy interpretować w ten sposób, że brak możliwości skorzystania przez operatora – w oparciu o ten przepis – ze zwolnienia od odpowiedzialności przewidzianego w tym art. 14 ust. 1, jest uzależniony od posiadania przez niego wiadomości o konkretnych bezprawnych działaniach ze strony użytkowników tej platformy dotyczących zamieszczonych na niej treści chronionych.

- 3) Artykuł 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie sytuacji, w której podmiot praw autorskich może na podstawie prawa krajowego uzyskać nakaz sądowy przeciwko pośrednikowi, którego usługi zostały wykorzystane przez osobę trzecią do naruszenia przysługujących mu praw bez wiedzy owego pośrednika w rozumieniu art. 14 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2000/31, dopiero wówczas, gdy przed wszczęciem postępowania sądowego ów pośrednik został powiadomiony o tym naruszeniu i nie podjął niezwłocznie działań, aby usunąć dane treści lub zablokować do nich dostęp i zapewnić, by takie naruszenia nie powtarzały się. Do sądów krajowych należy jednakże zapewnienie, aby stosowanie takiego warunku nie powodowało opóźnienia rzeczywistego zaprzestania naruszenia w sposób powodujący nieproporcjonalną szkodę dla tego podmiotu.

(¹) Dz.U. C 82 z 4.3.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 czerwca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Satversmes tiesa – Łotwa) – Postępowanie wszczęte przez B

(Sprawa C-439/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych – Rozporządzenie (UE) 2016/679 – Artykuły 5, 6 i 10 – Ustawodawstwo krajowe przewidujące publiczny dostęp do danych osobowych dotyczących punktów karnych za wykroczenia drogowe – Legalność – Pojęcie „danych osobowych dotyczących wyroków skazujących i naruszeń prawa” – Ujawnienie w celu poprawy bezpieczeństwa na drogach – Prawo publicznego dostępu do dokumentów urzędowych – Wolność informacji – Pogodzenie z prawami podstawowymi do poszanowania życia prywatnego i ochrony danych osobowych – Ponowne wykorzystywanie danych – Artykuł 267 TFUE – Skutki w czasie orzeczenia prejudycjalnego – Przysługująca sądowi konstytucyjnemu państwa członkowskiego możliwość utrzymania w mocy skutków prawnych ustawodawstwa krajowego niezgodnego z prawem Unii – Zasady pierwszeństwa prawa Unii i pewności prawa]

(2021/C 320/03)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Satversmes tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: B

przy udziale: Latvijas Republikas Saeima

Sentencja

- 1) Artykuł 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie do przetwarzania danych osobowych dotyczących punktów karnych nakładanych na kierowców pojazdów za wykroczenia drogowe.
- 2) Przepisy rozporządzenia (UE) 2016/679, a w szczególności jego art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1 lit. e) i art. 10, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, które nakładają na organ publiczny prowadzący rejestr, w którym wpisywane są punkty karne nakładane na kierowców pojazdów za wykroczenia drogowe, obowiązek publicznego ujawniania tych danych, nie przewidując zaś obowiązku wykazania przez osobę żądającą dostępu szczególnego interesu w ich uzyskaniu.
- 3) Przepisy rozporządzenia (UE) 2016/679, a w szczególności jego art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1 lit. e) i art. 10, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom krajowym, które zezwalają organowi publicznemu prowadzącemu rejestr, w którym wpisywane są punkty karne nakładane na kierowców pojazdów za wykroczenia drogowe, na ujawnianie tych danych podmiotom gospodarczym w celu ponownego wykorzystania.
- 4) Zasadę pierwszeństwa prawa Unii należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona temu, by trybunał konstytucyjny państwa członkowskiego, do którego wniesiono skargę na ustawodawstwo krajowe, które w świetle orzeczenia Trybunału wydanego w przedmiocie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym okazuje się niezgodne z prawem Unii, postanowił w oparciu o zasadę pewności prawa, że skutki prawne tego ustawodawstwa zostaną utrzymane do dnia ogłoszenia przez ten sąd wyroku, którym ostatecznie rozstrzygnie on tę skargę konstytucyjną.

(¹) Dz.U. C 280 z 19.8.2019.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 24 czerwca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 14 de Madrid – Hiszpania) – EV / Obras y Servicios Públicos S.A., Acciona Agua, S.A.

(Sprawa C-550/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 1999/70/WE – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Klauzula 5 – Środki mające na celu zapobieganie nadużyciom wynikającym z zawierania kolejnych umów o pracę lub stosunków pracy na czas określony – Kolejne umowy o pracę na czas określony w sektorze budowlanym zwane „fijos de obra” – Pojęcie „obiektywnych powodów” uzasadniających odnowienie takich umów – Dyrektywa 2001/23/WE – Artykuł 1 ust. 1 – Przejęcie przedsiębiorstwa – Artykuł 3 ust. 1 – Ochrona praw pracowniczych – Wstąpienie w prawa i obowiązki wynikające z umów o pracę mające zastosowanie na podstawie postanowień układu zbiorowego – Układ zbiorowy ograniczający prawa i obowiązki przejętych pracowników do praw i obowiązków wynikających z ostatniej umowy zawartej z przedsiębiorstwem występującym z zamówienia publicznego]

(2021/C 320/04)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 14 de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: EV

Strona pozwana: Obras y Servicios Públicos S.A., Acciona Agua, S.A.